

ПОСТПСИХОЛОГІЧНА АВТОДИДАКТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Марченко Р.М.

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Старікова Г.Г.
Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, просп. Науки, 14, каф. філософії, тел.0577021465)
E-mail: roman.marchenko@nure.ua

Some experts say that the brain is the most complex thing in the universe. They claim that we can develop the brain throughout the life. There is one question: "How to study properly and painlessly?" Autodidactics is about learning, finding your talent and becoming a master of your craft. This paper deals with the rules of autodidactics, which Valery Kurinsky set out in his work "Ukrainian postpsychological autodidactics".

Без сумніву, для розвитку цілісної особистості необхідність присутності навчання та самоосвіти у житті кожної людини є досить очевидною. Адже, чим більше ми пізнаємо та аналізуємо, тим більше розумієм, скільки ще корисного можна почерпнути. Так от, постає головне питання: «Як перетворити процес навчання у хобі та отримувати максимальну продуктивність?» Відповідь може дати праця добре відомого українського філософа, письменника, поета, музиканта, композитора та теоретика педагогіки Валерія Курінського «Українська постпсихологічна автодидактика» [1], де описані основні правила автодидактики. Валерій є автором методики «автодидактики», що стала інструментом для самонавчання і самовдосконалення особистості.

Сам Курінський стверджував, що постпсихологія постала на противагу застарілій традиційній психології, яка більше вже не здатна вирішувати проблеми сучасної людини. Натомість, постпсихологія гармонійно поєднує у собі філософію, психологію, етику, естетику, соціологію, педагогіку та інші предмети, та дає можливість кожному зрозуміти, чим потрібно займатися, щоб це приносило користь і не шкодило здоров'ю. Що стосується автодидактики, то це новий, відкритий Курінським, метод самоосвіти, який можна порівняти з постійним мозковим штурмом, від якого отримуєш тільки задоволення, без відчуття втоми та виснаження.

В основі вищезгаданої методики закладені декілька правил або ж принципів, завдяки яким можна швидко отримувати знання, приємні відчуття та піднесення [2]. Перше правило автодидактики виглядає так: щоб щось вивчити, потрібно відволіктися від матеріалу та завжди починати процес запам'ятовування з актуалізації інтересу. Друге правило звучить наступним чином: роби тільки те, що цікаво. Це просте правило, яке легко застосувати, наприклад, якщо якийсь предмет не викликає зацікавленості, то варто вигадати іншу зацікавленість до цього предмету.

Наступне, третє правило, таке: намагатися перетворювати розумову працю на фізичну. Наприклад, щоб вивчити слово варто застосувати наступний алгоритм: подивитися у словник, поставити його на місце, не виписуючи слів чи пояснень, повернутися до справ й працювати далі, а при забуванні, щойно знайдене слово, повторити спочатку. Тепер же автодидакт не запам'ятовує семантику(значення) слова, а просто насолоджується вдосконаленням рухів. Правило четверте: має рацію той, хто дивиться в словник до тисячі раз на день. Це правило пов'язане з попереднім, адже за його допомогою виховується безперервність занять, де метою є навчитися повністю розуміти значення предмета. Під «словником» варто розуміти будь-яку книгу. П'яте правило: запам'ятовувати нічого не треба, але сприйняття має бути максимально повним. Якщо більше детально, то вид книги, її шрифт, запах, колір для автодидакта не має відрізнятися від її змісту. Це правило спрямоване на ліквідацію спрощеного підходу до запам'ятовування та на боротьбу з найрозповсюдженішою поганою звичкою у навчанні. Шосте правило виглядає так: не робити спроб відразу досягти повного засвоєння і досконалого знання. Відчуваючи себе початківцем, людина досягає набагато більшого. Сьоме правило звучить так: прагнути до самоспостереження. Саме самоспостереження допомагає людині швидше розвинути аналітичні здібності. Варто подивитися на себе з різних сторін. Восьме правило: засвоєння попереднього не є умовою для переходу до наступного. Тобто, головний посил в тому, що не варто зупинятися на незрозумілому, а рухатися вперед. Досить зрозуміти матеріал в загальних рисах, щоб потім можна було до нього повернутися для повного засвоєння. Настав час згадати й про одну дуже важливу річ — про автодидактичний закон негайного використання знань. Він полягає у тому, що буквально наступної години після вивчення предмету потрібно намагатися його застосувати. Адже, якщо вивчити якесь слово і ніколи не вживати його у мові, вийде, що воно не потрібне та швидко забудеться. Отже, можна зробити висновок про те, що у цьому світі немає межі для самовдосконалення й самоосвіти. Варто лише спробувати. Простіше кажучи, можна зрозуміти та вивчити будь-що, головне не покидати працю над собою, адже тільки клопітка праця дає плоди.

Перелік посилань

1. Курінский В. О. «Українська Постпсихологічна Автодидактика» – Київ, 2006. – 484 с.
2. Курінский В. О. «Самоосвітні роздуми» Київ, 2001. – 227 с.
3. Курінський В. О. «Із метушні вихоплюючи барви»: Вірші та афоризми – Київ, 2016. – 352 с.